

[Ludvig Christensen.]

fra begge Sider maaske ligesom faar lidt for meget, kan man risikere at komme til at gyde Gift dèr, hvor man egentlig fra begge Sider ikke havde tænkt paa andet end at hjælpe.

Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds alt for stærkt fremhævede netop de nye Bestemmelser vedrørende Arbejdsløshedskassemedlemmers Forhold til de kommunale Hjælpekasser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lovgivning kan holde, vil dette bl. a. afhænge af, om vi i Fremtiden kommer til at leve i Krisetilstande, saa at de gode Forhold kun med Mellemrum vender tilbage. Hvis Kriseforholdene bliver de normale og de gode Tider kun bliver de med meget lange Mellemrum tilbagevendende Oaser i en i øvrigt gold Ørken, hvis de gode Tider kun indfinder sig i et saadant Omfang, som vi nu har kendt det i nogle Omgange, som ganske kortvarige Perioder, der paa ny afløses af Krisetilstande, og man skal opretholde Begrænsningen af Muligheden for Hjælp fra den kommunale Hjælpekasse, vil det meget let medføre, at de Kasser, der har Medlemmer med meget lav Fortjeneste, for at kunne komme igennem maa op paa ganske anderledes høje Kontingenter, end vi kender til nu. Det var derfor heldigt, om man vidste, hvordan Forholdene vil arte sig i de kommende Aar. Men det er der, som sagt, ingen, der kan vide noget som helst om.

I øvrigt skal jeg ikke gaa ind paa Enkelthederne i Lovforslaget. Ministeren har gennemgaaet det, og der er for mig ingen Anledning til at komme ind paa andre af Lovens Bestemmelser end dem, jeg allerede kortelig har berørt. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister om, hvornaar Virkningen af ydet Fattighjælp ophører. Jeg har allerede blandt Tingets Medlemmer spurgt Jurister, der ikke var sikre paa, paa hvilket Tidspunkt Fattighjælpens Virkninger ophører. Det forekommer mig, at det af Hensyn til Lovens Gennemførelse i Praksis vil være rigtigt, at vi faar Oplysning om, hvad der forstaas ved Punkt 9 i § 17, hvor der tales om Fattighjælp, hvis Virkning endnu ikke er ophørt.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det skal erkendes, at til Trods for det, som vi kan have at indvende imod det foreliggende Lovforslag, indeholder det paa en Række Punkter Forbedringer i Sammenligning med Loven af 1927. Lovfor-

slaget er, som tidligere bemærket, et Kompromis, og vel nok det bedste Kompromis, der kunde gennemføres, saaledes som den politiske og økonomiske Situation er i Øjeblikket.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Ellinger: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er saavel som de Lovforslag, der utvivlsomt senere paa Dagen vil komme til Behandling i dette høje Ting, Kompromisforslag. Det vil sige, at de ikke tilfredsstiller nogen helt og holdent. Ogsaa de, som har sluttet Kompromisset, har let ved at angribe saa det ene Punkt, saa det andet Punkt, og der er sikkert ingen, der vil gaa i Ilden for hvert enkelt Punkt i Kompromisset. Dette er alle Kompromissers Svaghed. Men ingen kan overse Værdien af, at Villierne bøjes imod hverandre i Tider, som rummer overvældende store Vanskeligheder. Der hersker i disse Tider i vide Kredse en trykket Stemning, og det maa da betragtes som et Lyspunkt, at det har været muligt paa disse meget vanskelige og omtvistede Omraader at naa frem til en Ordning, som kan vedtages af alle de fire store Partier eller saa at sige af hele Rigsdagen. Virkningen deraf vil formentlig ogsaa spores i Fremtiden.

Det er ingen Hemmelighed, at vi fra konservativ Side har været særlig virksomme for at naa frem til et saadant Lovkompleks, der fik Tilslutning fra alle Sider, og der er af Medlemmer fra alle Partier udfoldet et energisk Arbejde for at naa frem til Maalet. Det eneste, der, medens dette stod paa, har skurret i Ørene, er Statsministerens Søndagstaler. De har, forekommer det mig, i ualmindelig høj Grad været blottet for en af Tidernes Alvor præget Værdighed. Denne stadig gentagne Trusel om Valg har vist Statsministerens egne Partifæller lige saa vel som andre smilet lidt ad. Der er ingen, som har troet paa Valg, og jeg gad vide, om der er nogen udenfor Regeringspartierne, der har opfattet Bemærkningen om Valg som en Trusel. Men vi kan jo, naar vi ser paa dette Lovkompleks, ikke skjule for os selv, at naar man undtager det nu til Behandling foreliggende Lovforslag, er der blot Tale om Nødforanstaltninger, som kan hjælpe eller lindre en ganske kort Tid, hvorimod der kun i ganske ringe Grad er Tale om Foranstaltninger af mere varig Natur, som skulde kunne gribe dybere ind til Afhjælpning af de Vanskeligheder, som Verdenskrisen har medført ogsaa for vort Land.